

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 66/2019
29.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Стефана Радовића, због два кривична дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Радовића, адвоката Војислава Јововића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 221/15 од 04.12.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 399/18 од 20.09.2018. године, у седници већа одржаној 29.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Радовића, адвоката Војислава Јововића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 221/15 од 04.12.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 399/18 од 20.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 221/15 од 04.12.2017. године, између осталих, окривљени Стефан Радовић, оглашен је кривим због извршења два кривична дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ, за која дела му је суд претходно утврдио казне затвора у трајању од по 2 (две) године, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци. Истом пресудом, оштећени: Удружење грађана „АА“ и ББ, су за остварење имовинскоправног захтева, упућени на парницу. Окривљени Стефан Радовић је заједно са окривљеним ВВ и окривљеним ГГ, обавезан да солидарно плати на име трошкова кривичног поступка износ од 35.848,00 динара, и то на жиро-рачун Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду, затим да солидарно плате трошкове кривичног поступка у износу од 204.000,00 динара, на име награде и трошкова заступања пуномоћника оштећеног ДД, адвоката Бојана Бухе, на рачун поменутог адвоката, ближе означен у изреци, као и да солидарно плате трошкове кривичног поступка у износу од 168.000,00 динара, на име награде и трошкова заступања пуномоћника оштећеног ББ, адвоката Зоре Бјекић и то на руке оштећеном ББ, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења, док су захтеви пуномоћника оштећених у преосталом делу, преко досуђеног износа, одбијени као неосновани, а окривљени ослобођени плаћања преосталог дела трошкова кривичног поступка и паушала.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 399/18 од 20.09.2018. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног ВВ и жалби бранилаца окривљеног Стефана Радовића, а сходно одредби члана 454. ЗКП и у односу на окривљеног ГГ, преиначена је пресуда Вишег суда у Новом Саду К 221/15 од 04.12.2017. године, у погледу правне квалификације дела и одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Новом Саду, нашао да се између осталог и у радњама окривеног Стефана Радовића, описаним у тачки 1. и 2. изреке првостепене пресуде, стичу сва законска обележја два кривична дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које га је огласио кривим, те му претходно сходно члану 42, 43, 45, 54, 56, 57 и 60 КЗ за свако од извршених кривичних дела, утврдио казну затвора у трајању од по 1 (једне) године и 10 (десет) месеци, и осудио га на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године, док су у преосталом делу жалба браниоца окривљеног ВВ и жалбе бранилаца окривљеног Стефана Радовића, као и жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду у целисти, одбијене као неосноване, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К 221/15 од 04.12.2017. године, у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Стефана Радовића, адвокат Војислав Јововић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, а због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) и 4) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење. Бранилац је предложио да се сходно члану 488. став 3. ЗКП одложи извршење наведених правноснажних пресуда до доношења одлуке о захтеву за заштиту законитости, као и да га Врховни касациони суд, обавести о седници већа.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом, а које представљају разлоге из којих се може поднети захтев за заштиту законитости – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац као разлог подношења захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца. Међутим, ову повреду образлаже наводима да нижестепени судови нису дали јасне, довољне и ваљане разлоге у погледу одлучних чињеница, а првенствено у односу на душевно стање окривљеног Стефана Радовића у тренутку извршења кривичних дела која му се стављају на терет—чиме по налажењу овог суда, бранилац суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Осим тога, бранилац у захтеву наводи да је изрека побијане правноснажне песуде неразумљива, чиме по налажењу овог суда, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, иако је погрешно означава као битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Међутим, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 438. став 1. тачка 11) ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен, и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић